

Değerli okurlarımız,

Pandemi koşulları altında bir sayımızı daha zamanında yayınlatabiliyor olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Sürekli olarak güncellediğimiz ve geliştirdiğimiz dergimizde bu sayımızda da kimi yeni özellikler bulunmakta. Öncelikle daha sade ve kullanışlı bir sayfa düzeni benimsedik. Bu düzende görsellerin ve görsellere ilişkin bilgilerin yer alma biçimi önceki sayfa düzenimiz ile belirgin farklar taşıyor. Ayrıca bu sayımızda makalelerimize DOI numarası atanması uygulamasına geçmiş bulunuyoruz. Böylece dergimizin kalitesinin artırılması yönünde yeni bir kazanım daha elde ettiğimizi düşünüyoruz.

Daha önceki sayılarımızda olduğu gibi 27. sayımızda da sanatın farklı alanlarından geniş bir yelpazede ve toplamda sekiz makaleyi sizlerle buluşturuyoruz. Birinci makalemizde Esra SAĞLIK, “çizgi”yi geçen kadın sanatçıları konu almaktadır. Çağdaş sanatta öne çıkan yerli ve yabancı kadın sanatçıları irdelediği çalışmasında yazar, kadın sanatçıların eserleriyle, kadınların sanat alanında arka plana düşmelerinin gerisindeki dinamiklere gönderme yaptıklarını öne sürmektedir. İkinci makalemiz Nadide ÇINAR ve Hatice TOZUN tarafından kaleme alınmıştır. Çalışmanın konusunu arkeometrik analizin deri eserlerin tanımlanmasındaki rolü oluşturmaktadır ve çalışma geniş bir kaynakçaya dayandırılmıştır. Kültürel mirasın korunması açısından da konunun önemine vurgu yapılan makalede, konuyla ilgili olarak çalışan araştırmacılara doğru tanımlama ve teşhis yapmalarına yardımcı olacak bilgiler verilmektedir. Üçüncü yazımızın yazarı Güler ÖZYILDIRAN’dır. Anıt heykel ve mimarlık bağlamında Yavuz Görey’in “Burdur Anıtları”nın değerlendirildiği makalede söz konusu anıtların anıt heykel ve mimarlık sentezinin yerinde bir örneği olduğu savunulur. Dördüncü yazımızın yazarı Berrin YAPAR ÜNAL ise hat sanatındaki levhalarda görülen tetabuk uygulamalarını incelemiştir. Çok sayıda görsel eşliğinde uygulama incelemesinin yapıldığı makalede tetabuk uygulamalarının hat sanatının sınırlarını genişleten yaratıcı uygulamalar olduğu savunulmuştur. Beşinci yazımız heykel sanatındaki yakın dönem uygulamalarda büyü olgusunu ele almaktadır. Şeyma Müge İBA’nın kaleme aldığı makalede çok sayıda çağdaş heykel sanatçısının eserleri incelenmekte ve büyü ile bağlantılı olan kolektif bilinçdışına dair öğelerin çağdaş heykel sanatı örneklerinde görüldüğü vurgulanmaktadır. Altıncı makalemizin yazarı Hidayet IRMAK ARTAN’dır. Makale Mohamed Samir’in tipografik afişleri üzerine bir inceleme içermektedir. İncelenen afişlerin farklılığının Arap harfleriyle hazırlanmaları olduğunun vurgulandığı çalışmada tipografik unsurlar ile etkiyleyici afiş tasarımları yapılabileceği savunulmaktadır. Özlem ÜNER tarafından kaleme alınan yedinci makalemizin konusu şiir ve edebi metinlere yer veren Pre-Raphaelite grubu ressamlarının kadın imgesini odağa alarak yaptığı eserlerdir. Çalışmada, incelenen grubun sanatta ve toplumsal değerlerde yozlaşmaya karşı ortaya koydukları tavırla evrensel bir karaktere sahip oldukları öne sürülmektedir. Sekizinci ve sonuncu makalemizin yazarı Umut DEMİREL ise çalışmasında özgün baskı resim eğitiminde edebiyatın rolünü konu almaktadır. Çalışmada, seçili edebi eserleri farklı yönleri ile irdeleyen bir grup güzel sanatlar fakültesi öğrencisinin konuyla

bağlantılı resim çalışmalarına söz konusu edebi eserlerin nasıl yansıdığı incelenmiştir. Sonuç olarak, makalede bu tarz fikir üretme süreçlerinin eserlerin özgünlüğüne katkıda bulunabileceği, öğrencilerin hayal güçlerini kullanma eğilimlerini güçlendirebileceği iddia edilmektedir.

Her geçen sayıda hem biçim hem de içerik olarak daha iyi bir noktaya taşımaya çalıştığımız dergimizin bu sayısının sanat çalışmaları alanına bir katkı sağlamasını umuyor ve siz değerli okurlarımıza keyifli okumalar diliyoruz.

Babacan TAŞDEMİR

Ocak 2021, Antalya